

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 4.1.2000 podaném společností BM servis a.s., se sídlem Krátká 775, 735 81 Bohumín, zast. místopředsedou představenstva a výkonným ředitelem Ing. Ludvíkem Martinkem, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 195/99-150/3634/99-če ze dne 20.12.1999, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – obce Dolní Lutyně, se sídlem Třanovského 10, 735 53 Dolní Lutyně, zast. starostkou Eustasií Mrákavovou, při zadání veřejné zakázky na „svoz a zneškodňování tuhých komunálních odpadů v obci Dolní Lutyně“ výzvou ze dne 25.8.1999 podle § 49 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb.,

m ě n í m

podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, napadené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 195/99-150/3634/99-če ze dne 20.12.1999, takto:

Na základě návrhu společnosti BM servis a.s., se sídlem Krátká 775, 735 81 Bohumín, ze dne 3.11.1999 na přezkoumání rozhodnutí zadavatele – obce Dolní Lutyně, se sídlem Třanovského 10, 735 53 Dolní Lutyně, o námitkách ze dne 27.10.1999, se toto rozhodnutí ze dne 12.10.1999, o výběru nejvhodnější nabídky ve veřejné zakázce na „svoz a zneškodňování tuhých komunálních odpadů v obci Dolní Lutyně“, pro porušení ustanovení § 67 v návaznosti na § 3 odst. 3 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb., podle § 59 písm. a) téhož zákona ruší a zadavateli se ukládá provést nové zadání veřejné zakázky, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Obec Dolní Lutyně, se sídlem Třanovského 10, 735 53 Dolní Lutyně, zast. starostkou Eustasií Mrákavovou (dále jen „zadavatel“), vyzvala dne 25.8.1999 pět zájemců k podání nabídky na „svoz a zneškodňování tuhých komunálních odpadů v obci Dolní Lutyně“ (dále jen „výzva“), podle § 49 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb. (dále jen „zákon“).

Jako kritéria hodnocení nabídek zadavatel v podmínkách výzvy uvedl:

nabídková cena a ekonomický dopad na obec a občana,

navržený způsob a organizace odvozu a zneškodňování TKO,

reference firmy.

Z nedatovaného „protokolu o přijetí nabídky (seznam nabídek)“ vyplývá, že zadavatel obdržel pět nabídek, z nichž nebyla žádná navržena k vyřazení ze soutěže.

Skupina odborníků označená jako „výběrová komise obce“ (dále jen „komise“) stanovila pořadí nabídek uchazečů na prvním až třetím místě, takto:

Marius Pedersen a.s., se sídlem Malé náměstí 124, 500 02 Hradec Králové, zast. ředitelem Ing. Miroslavem Kvapilem (dále jen „Marius Pedersen“),

BM servis a.s., se sídlem Krátká 775, 735 81 Bohumín, zast. místopředsdou představenstva a výkonným ředitelem Ing. Ludvíkem Martinkem (dále jen „uchazeč“),

OZO Ostrava s.r.o., se sídlem Frýdecká 444, 719 00 Ostrava – Kunčice, zast. jednatelem panem Michalem Škrobánkem (dále jen „OZO Ostrava“),

S tímto pořadím se ztotožnil statutární zástupce zadavatele a rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 12.10.1999 bylo oznámeno všem uchazečům.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč dne 18.10.1999 námitky, kterým statutární zástupce zadavatele rozhodnutím ze dne 27.10.1999 nevyhověl. Zároveň jej poučil o možnosti podat návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Uchazeč svého práva využil a návrh k ÚOHS podal. Svým návrhem se domáhá zrušení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a provedení nového výběru nejvhodnější nabídky z důvodu mimořádně nízké nabídkové ceny společnosti Marius Pedersen. ÚOHS obdržel návrh v zákonné lhůtě dne 4.11.1999 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení, jehož účastníky podle § 58 zákona jsou zadavatel, uchazeč, Marius Pedersen, a OZO Ostrava.

ÚOHS vydal dne 20.12.1999 pod č.j. S 195/99-150/3634/99-če rozhodnutí, kterým návrh uchazeče ze dne 3.11.1999 neshledal důvodným a podle § 59 písm. b) zákona jej zamítl. Současně rozhodl tak, že rozhodnutí zadavatele ze dne 12.10.1999 o výběru nejvhodnější nabídky se podle § 59 písm. a) zákona ruší a zadavateli se ukládá nové zadání veřejné zakázky, a to pro porušení těchto ustanovení zákona:

§ 67 odst. 1 a 2 zákona tím, že nesprávně, resp. vůbec nestanovil požadavek na uvedení celkové výše nabídkové ceny za předmět veřejné zakázky,

§ 2g odst. 1 zákona tím, že nesprávně a nedostatečným způsobem stanovil podmínky zadání předmětné veřejné zakázky.

Své rozhodnutí odůvodnil tím, že zadavatel v podmínkách výzvy nestanovil požadavek na uvedení celkové výše nabídkové ceny, čímž porušil § 67 odst. 1 a 2 zákona, neboť z nabídek uchazečů nelze zjistit, zda celková výše jednotlivých nabídkových cen stanovená podle § 67 zákona nepřesáhne limit 5 mil. Kč bez DPH. V takovém případě by nemohl zadavatel nabídkové ceny jednotlivých uchazečů hodnotit, protože pokud výše peněžitého závazku ze smlouvy bez DPH přesáhne limit 20 mil. Kč, resp. 5 mil. Kč je povinen vyhlásit obchodní veřejnou soutěž (§ 3 odst. 3 zákona). ÚOHS argumentuje také tím, že uchazeč na jeho žádost stanovil svou nabídkovou cenu ve výši 6 267 236,- Kč.

Dále ÚOHS konstatuje, že zadavatel nedostatečně stanovil rozsah předmětu plnění veřejné zakázky, čímž neumožnil uchazečům stanovit v jejich nabídkách celkovou nabídkovou cenu a tím i celkovou výši peněžitého závazku, vzniklého zadavateli z předmětné veřejné zakázky a rozhodujícího pro způsob zadání veřejné zakázky, čímž porušil § 2g odst. 1 zákona.

V závěru napadeného rozhodnutí ÚOHS uvádí, že konkrétní rozhodnutí o skutečnosti, zda některý z uchazečů předložil ve své nabídce mimořádně nízkou nabídkovou cenu je závislé výlučně na posouzení zadavatele. V tomto případě zadavatel při posuzování a hodnocení nabídek nabídkovou cenu společnosti Marius Pedersen neposoudil jako cenu mimořádně nízkou, a proto postup dle § 36 zákona nevyužil.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč v zákonné lhůtě rozklad, ve kterém namítá, že v jednaném případě byla nabídková cena společnosti Marius Pedersen mimořádně nízká než nabídková cena dalších uchazečů. Uchazeč proto navrhuje, aby ÚOHS doporučil zadavateli při novém zadání respektovat především § 36 zákona v souladu se zákonem č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku. Závěrem svého rozkladu uchazeč uvádí, že rozhodnutí ÚOHS respektuje a navrhuje rozšířit porušení zákona v odstavci II. napadeného rozhodnutí o porušení § 36 zákona zadavatelem, neboť nabídkovou cenu společnosti Marius Pedersen neposoudil jako mimořádně nízkou.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č.j. S 195/99-150/3634/99-če ze dne 20.12.1999 podle § 59 písm. b) zákona návrh uchazeče zamítl, a současně podle písm. a) téhož ustanovení zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky ze dne 12.10.1999 a zadavateli uložil nové zadání veřejné zakázky, nerozhodl procesním způsobem správně a v souladu se zákonem.

V daném případě lze rozhodnout pouze jedním v § 59 zákona předvídaným způsobem. Nelze tedy v jednom rozhodnutí rozhodnout podle § 59 písm. a) zákona a současně podle písm. b) téhož ustanovení, jak učinil ÚOHS v napadeném rozhodnutí. Pokud nebyl shledán návrh uchazeče důvodným a zároveň byla zjištěna jiná zjevná porušení zákona zadavatelem, měl ÚOHS ve výroku svého rozhodnutí poukázat na základě návrhu uchazeče na tato porušení zákona podle § 59 písm. a) zákona. Z tohoto důvodu bylo nutno napadené rozhodnutí změnit.

Plně se ztotožňuji s názorem ÚOHS uvedeném v napadeném rozhodnutí, že zadavatel nedostatečně specifikoval rozsah veřejné zakázky a nelze tudíž zjistit výši předpokládaného peněžitého závazku. Z tohoto důvodu není zřejmé, zda bylo zakázku možno zadat podle § 49 odst. 1 zákona. Nesplněním uvedené povinnosti zadavatelem došlo k porušení § 67 v návaznosti na § 3 odst. 3 zákona. ÚOHS tedy v souladu se zákonem poukázal na porušení § 67 odst. 1 a 2. Tohoto porušení se však zadavatel dopustil ve spojení s § 3 odst. 3 zákona, na které se ÚOHS odkazuje pouze v odůvodnění svého rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že pouze výrok správního rozhodnutí je způsobilý zasáhnout do subjektivních oprávnění účastníka správního řízení, doplnil jsem porušení tohoto ustanovení do výroku. S odůvodněním ÚOHS týkající se porušení § 3 odst. 3 a § 67 odst. 1 a 2 zákona ve vztahu k tomuto konkrétnímu případu se pak plně ztotožňuji. Naopak jsem z výroku vypustil porušení § 2g odst. 1 zákona, neboť porušení tohoto ustanovení se zadavatel nedopustil.

K námitce uchazeče, týkající se porušení § 36 zákona zadavatelem tím, že nabídkovou cenu společnosti Marius Pedersen neposoudil jako cenu mimořádně nízkou, uvádím, že posouzení této věci je plně v kompetenci zadavatele, neboť pouze zadavatel nese obchodněprávní riziko související s výběrem uchazeče, který předložil nejvhodnější nabídku. V tomto směru se ztotožňuji s odůvodněním ÚOHS na str. 5 napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí změnit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu
hospodářské soutěže

Obdrží:

Obec Dolní Lutyně, se sídlem Třanovského 10, 735 53 Dolní Lutyně, zast.
starostkou Eustasií Mrákavovou,

Marius Pedersen a.s., se sídlem Malé náměstí 124, 500 02 Hradec Králové,
zast. ředitelem Ing. Miroslavem Kvapilem,

BM servis a.s., se sídlem Krátká 775, 735 81 Bohumín, zast. místopředsdou
představenstva a výkonným ředitelem Ing. Ludvíkem Martinkem,

OZO Ostrava s.r.o., se sídlem Frýdecká 444, 719 00 Ostrava – Kunčice, zast.
jednatelem Michalem Škrobánkem.